¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامَ الرَّبِّ، ²بَا إِبْنِ آدَمَ، تَبَيَّنَا عَلَى أَهْبَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ وَقُلْ لِلَّذِينَ هُمْ أَنْبِيَاءُ مِنْ تَلْقَاءِ دَوَائِهِمْ، اسْمَعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ. ³هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَبُنَى لِلأَنْبِيَاءِ الْحَمَقَى الذَّاهِبِينَ وَرَاءَ رُوحِهِمْ وَلَمْ يَرَوْا سَبِيئًا. ⁴أَنْبِيَاؤُكَ يَا إِسْرَائِيلَ صَارُوا كَالْتَّلْعَابِ فِي الْحَرْبِ. ⁵لَمْ تَصْعَدُوا إِلَى التَّعْرِ، وَلَمْ تَبْنُوا جِدَارًا لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ لِلْوُثُوفِ فِي الْحَرْبِ فِي يَوْمِ الرَّبِّ. ⁶رَأُوا بَاطِلًا وَعِرَاقَةً كَادِبَةً. الْقَائِلُونَ، وَخَيُّ الرَّبِّ وَالرَّبُّ لَمْ يُرْسِلَهُمْ، وَانْتَضَرُوا إِبْثَاتِ الْكَلِمَةِ. ⁷أَلَمْ تَرَوْا رُؤْيَا بَاطِلَةً، وَتَكَلَّمْتُمْ بِعِرَاقَةٍ كَادِبَةٍ، قَائِلِينَ، وَخَيُّ الرَّبِّ وَأَنَا لَمْ أَتَكَلَّمْ. ⁸لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لِأَنَّكُمْ تَكَلَّمْتُمْ بِالْبَاطِلِ وَرَأَيْتُمْ كَذِبًا، فَلِذَلِكَ هَا أَنَا عَلَيْكُمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ⁹وَتَكُونُ يَدِي عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ يَرَوْنَ الْبَاطِلَ وَالَّذِينَ يَعْرِفُونَ بِالْكَذِبِ. فِي مَجْلِسِ سَعْيِي لَا يَكُونُونَ، وَفِي كِتَابِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ لَا يُكْتَبُونَ، وَإِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ لَا يَدْخُلُونَ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁰مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ أَصَلُوا سَعْيِي قَائِلِينَ، سَلَامٌ وَلَيْسَ سَلَامٌ، وَوَأَجِدُ مِنْهُمْ بَيْتِي حَائِطًا وَهَا هُمْ يَمْلَطُونَهُ بِالطِّقَالِ. ¹¹قَلْبُ الَّذِينَ يَمْلَطُونَهُ بِالطِّقَالِ إِنَّهُ يَسْقُطُ. يَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ، وَأَتُسِّنُّ يَا حِجَارَةَ الْبَرْدِ تَسْقُطُنَ، وَبِرِيحٍ عَاصِفَةٍ تُسْقَفُهُ. ¹²وَهُودَا إِذَا سَقَطَ الْحَائِطُ، أَفَلَا يُقَالُ لَكُمْ، أَيْنَ الطَّيْرِ الَّذِي طَيَّنْتُمْ بِهِ. ¹³لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي أَنَسَقِفُهُ بِرِيحٍ عَاصِفَةٍ فِي عَصِيبي، وَيَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ فِي سَخَطِي وَحِجَارَةُ بَرْدٍ فِي عَيْطِي لِأَفْتَانِهِ. ¹⁴فَأَهْدِمُ الْحَائِطَ الَّذِي مَلَطْتُمُوهُ بِالطِّقَالِ، وَأَلْصِقُهُ بِالْأَرْضِ، وَتَبْكُشِفُ أَسَاسُهُ فَيَسْقُطُ، وَتَعْنُونَ أَنْتُمْ فِي وَسْطِهِ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ. ¹⁵فَأَتِمُّ عَصِيبي عَلَى الْحَائِطِ وَعَلَى الَّذِينَ مَلَطُوهُ بِالطِّقَالِ، وَأَقُولُ لَكُمْ، لَيْسَ الْحَائِطُ بِمَوْجُودٍ وَلَا الَّذِينَ مَلَطُوهُ. ¹⁶أَيُّ أَنْبِيَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ لِأُورُسَلِيمَ وَيَرَوْنَ لَهَا رُؤْيَ سَلَامٍ، وَلَا سَلَامَ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁷وَأَنْتُمْ يَا ابْنَ آدَمَ، فَاجْعَلْ وَجْهَكَ صِدْقًا سَعْيِكَ اللَّوَاتِي يَتَّبِعْنَ مِنْ تَلْقَاءِ دَوَائِهِنَّ وَتَبَيَّنَّ عَلَيْهِنَّ، ¹⁸وَقُلْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَبُنَى لِلْوَاتِي يَحْطِنَ وَسَائِدَ لِكُلِّ أَوْصَالِ الْأَيْدِي، وَبَصْتَعَنَ مِحْدَاتِ لِرَاسِ كُلِّ قَامَةٍ لِإِصْطِيَادِ النَّفُوسِ. أَقْتَصِطَدَنْ نَفُوسِ سَعْيِي وَتَسْتَحْيِينَ أَنْفُسَكُمْ، ¹⁹وَتُحْسِنِينَ عِنْدَ سَعْيِي لِأَجْلِ حُفْنَةِ سَعِيرٍ وَلَاجِلِ فُتَاتٍ مِنَ الْحَبْرِ، لِإِمَاتَةِ نَفُوسٍ لَا يَبْغِي أَنْ تَمُوتَ، وَاسْتَحْيَاءِ نَفُوسٍ لَا يَبْغِي أَنْ تُحْيَا،

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach: ²Du Menschenkind, weissage wider die Propheten Israels und sprich zu denen, so aus ihrem eigenen Herzen weissagen: Höret des HERRN Wort! ³So spricht der HERR HERR: Weh den tolln Propheten, die ihrem eigenen Geist folgen und haben keine Gesichte! ⁴O Israel, deine Propheten sind wie die Füchse in den Wüsten! ⁵Sie treten nicht vor die Lücken und machen sich nicht zur Hürde um das Haus Israel und stehen nicht im Streit am Tage des HERRN. ⁶Ihr Gesicht ist nichts, und ihr Weissagen ist eitel Lügen. Sie sprechen: "Der HERR hat's gesagt", so sie doch der HERR nicht gesandt hat, und warten, daß ihr Wort bestehe. ⁷Ist's nicht also, daß euer Gesicht ist nichts und euer Weissagen ist eitel Lügen? und ihr sprecht doch: "Der HERR hat's geredet", so ich's doch nicht geredet habe. ⁸Darum spricht der HERR HERR also: Weil ihr das predigt, woraus nichts wird, und Lügen weissagt, so will ich an euch, spricht der HERR HERR. ⁹Und meine Hand soll kommen über die Propheten, so das predigen, woraus nichts wird, und Lügen weissagen. Sie sollen in der Versammlung meines Volkes nicht sein und in der Zahl des Hauses Israel nicht geschrieben werden noch ins Land Israels kommen; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR HERR bin. ¹⁰Darum daß sie mein Volk verführen und sagen: "Friede!", so doch kein Friede ist. Das Volk baut die Wand, so tünchen sie dieselbe mit losem Kalk. ¹¹Sprich zu den Tünchern, die mit losem Kalk tünchen, daß es abfallen wird; denn es wird ein Platzregen kommen und werden große Hagel fallen und ein

يَكْذِبُكَ عَلَى سَعِي السَّامِعِينَ لِلْكَذِبِ 20 لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ
 السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَا أَنَا صِدٌّ وَسَائِدُكُمْ الَّتِي تَصْطَلِدَنَ بِهَا
 النُّفُوسَ كَالْفِرَاحِ، وَأَمْرُفُهَا عَنْ أَدْرَعِكِنَّ وَأَطْلِقُ النُّفُوسَ
 الَّتِي تَصْطَلِدُهَا كَالْفِرَاحِ. 21 وَأَمْرُكُمْ مِحْدَانِكِنَّ وَأَنْفِدُ سَعِي
 مِنْ أَيْدِيكُمْ، فَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ فِي أَيْدِيكُمْ لِلصَّيْدِ، فَتَعْلَمَنَّ
 أَنِّي أَنَا الرَّبُّ. 22 لِأَنَّكُمْ أَحْرَثْتُمْ قَلْبَ الصَّادِقِ كَذِبًا وَأَنَا لَمْ
 أَحْزِنُهُ، وَسَدَدْتُمْ أَيْدِيَ السَّرِيرِ حَتَّى لَا يَرْجِعَ عَنْ طَرِيقِهِ
 الرَّدِيئَةِ فَبِحَيَاةٍ 23 فَلِذَلِكَ لَنْ تُعْدَنَ تَرَبَّنَ الْبَاطِلَ وَلَا تُعْرِفَنَّ
 عَرَافَةَ بَعْدُ، وَأَنْفِدُ سَعِي مِنْ أَيْدِيكُمْ فَتَعْلَمَنَّ أَنِّي أَنَا
 الرَّبُّ.

Windwirbel wird es zerreißen.¹² Siehe, so wird die Wand einfallen. Was gilt's? dann wird man zu euch sagen: Wo ist nun das getünchte, das ihr getüncht habt?¹³ So spricht der HERR HERR: Ich will einen Windwirbel reißen lassen in meinem Grimm und einen Platzregen in meinem Zorn und große Hagelsteine im Grimm, die sollen alles umstoßen.¹⁴ Also will ich die Wand umwerfen; die ihr mit losem Kalk getüncht habt, und will sie zu Boden stoßen, daß man ihren Grund sehen soll; so fällt sie, und ihr sollt darin auch umkommen und erfahren, daß ich der HERR sei.¹⁵ Also will ich meinen Grimm vollenden an der Wand und an denen, die sie mit losem Kalk tünchen, und will zu euch sagen: Hier ist weder Wand noch Tüncher.¹⁶ Das sind die Propheten Israels, die Jerusalem weissagen und predigen von Frieden, so doch kein Friede ist, spricht der HERR HERR.¹⁷ Und du, Menschenkind, richte dein Angesicht wider die Töchter in deinem Volk, welche weissagen aus ihrem Herzen, und weissage wider sie¹⁸ und sprich: So spricht der HERR HERR: Wehe euch, die ihr Kissen macht den Leuten unter die Arme und Pfühle zu den Häuptern, beide, Jungen und Alten, die Seelen zu fangen. Wenn ihr nun die Seelen gefangen habt unter meinem Volk, verheißt ihr ihnen das Leben¹⁹ und entheiligt mich in meinem Volk um eine Handvoll Gerste und einen Bissen Brot, damit daß ihr die Seelen zum Tode verurteilt, die doch nicht sollten sterben, und verurteilt zum Leben, die doch nicht leben sollten, durch eure Lügen unter meinem Volk, welches gerne Lügen

Ezekiel 13

hört.²⁰ Darum spricht der HERR HERR: Siehe, ich will an eure Kissen, womit ihr Seelen fangt und vertröstet, und will sie von euren Armen wegreißen und die Seelen, so ihr fangt und vertröstet, losmachen.²¹ Und ich will eure Pfühle zerreißen und mein Volk aus eurer Hand erretten, daß ihr sie nicht mehr fangen sollt; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR sei.²² Darum daß ihr das Herz der Gerechten fälschlich betrübet, die ich nicht betrübt habe, und habt gestärkt die Hände der Gottlosen, daß sie sich von ihrem bösen Wesen nicht bekehren, damit sie lebendig möchten bleiben:²³ darum sollt ihr nicht mehr unnütze Lehre predigen noch weissagen; sondern ich will mein Volk aus ihren Händen erretten, und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin.